

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRĂREA nr. 622 **din 01.09.2021**

Dosar nr: 637/2020

Petiția nr: 5421/07.09.2020

Petent:

Reclamate: Instituția Prefectului Județului Suceava

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților

Obiect: discriminare în prelucrarea dosarului de restituire proprietate al petentului

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petent

1.

Numele și domiciliul reclamate

2. **Instituția Prefectului Județului Suceava , cu sediul în Suceava, Str. Ștefan cel Mare, nr.36, jud. Suceava**

3. **Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, cu sediul în București, Str. Calea Floreasca, nr.202, sector 1**

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare, cu invocarea din oficiu a excepției de necompetența a CNCD privind interpretarea și aplicarea legilor, pentru înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare și repunerea în situația anterioară, aceste atribute aparținând exclusiv instanțelor de judecată.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 5421/07.09.2020, petentul arată că, prin cererea nr.16056/03.10.2003 a solicitat Prefecturii Suceava acordarea de despăgubiri după autorii săi refugiați din Storojineț Bucovina de Nord ,cerere în care a precizat și numele moștenitorilor din Sibiu și care a făcut obiectul dosarului nr.I 18/2003.

Prin cererea nr.9534/10.05.2004, alături de frații săi, a formulat o altă cerere prin care a

enumerat proprietățile avute de autorii acestora după care solicită despăgubiri, cerere care a făcut obiectul dosarului nr. 1304/2004.

6. La acea dată, dosarele au fost conexe și, deși erau incomplete, a fost emisă doar pe numele său și comunicată doar petentului, de către comisia județeană Suceava pentru aplicarea Legii nr.290/2003, hotărârea nr.185/17.03.2006 prin care au fost respinse cererile pe motiv că nu se face dovada pretențiilor. Prin faptul că hotărârea a fost emisă doar pe numele petentului și comunicată doar acestuia, frații săi și moștenitorii din Sibiu au fost discriminați. Potrivit răspunsurilor primite de la Prefectura București și Prefectura Sibiu dacă o cerere are ca obiect Legea nr.290/2003 semnată de mai mulți solicitanți, hotărârea adoptată în soluționarea acesteia va fi comunicată tuturor celor care au calitatea de solicitanți.

7. Prin ordinul 1280/2007 ANRP a validat hotărârea emisă de comisia județeană Suceava ,a scos din dosare actele care aveau legătură cu moștenitorii din Sibiu și le-a trimis la comisia București.(fapt care a fost reținut în nota de fundamentare atașată ordinului nr. 1280/2007). Întrucât cererile sale au fost respinse pentru că la data la care comisia Suceava și ANRP a decis să le soluționeze nu făcea dovada pretențiilor. dosarul fiind incomplet, petentul .a făcut în continuare alte demersuri la autoritățile române și străine pentru a obține dovezi pentru a-și susține cererile și începând cu anul 2009, când au fost lăsate spre păstrare publică documentele care erau necesare și care se aflau în Arhiva de Stat din Regiunea Cernăuți, a început să primească documentele necesare completării dosarelor.

Ulterior ,întrucât nu putea face dovada vocației succesoriale după autorii fiind dispăruți în război, a efectuat alte demersuri și abia în anul 2015 a reușit să obțină certificatele de calitate de moștenitor. Deși a făcut pe deplin dovada pretențiilor în ceea ce-i privește pe acești autori și le-a depus și la Comisia Suceava și la ANRP, orice cerere de revizuire, repunere în termen, reanalizare, anulare a hotărârii sau a ordinului și deciziei ANRP a fost respinsă de acestea.

8. Având în vedere aceste aspecte, petentul a crezut că au fost acordate deja despăgubirile care i se cuveneau și pentru a-și exercita dreptul la moștenire după bunicii paterni Șlemco Ioan și Ida, a solicitat în 2019 la ANRP să-i comunice dacă au fost sau nu acordate despăgubiri altor persoane, după autorii săi. ANRP nu i-a răspuns nici că s-au acordat și nici că nu s-au acordat aceste despăgubiri.

9. În data de 10.08.2020, petentul a solicitat Prefecturii Suceava în data de să i se comunice: Informații legale de numărul și data tuturor cererilor formulate în temeiul Legii nr. 290/2003 cu completările și modificările ulterioare ,de la intrarea acesteia în vigoare și până în prezent, numărul și data dosarelor formate pe baza cererilor formulate în temeiul Legii nr. 290/2003 de la intrarea în vigoare a acesteia și până în prezent, Copii conforme cu originalul după toate registrele în care au fost înregistrate cerute de petent și copii conforme cu originalul după toate îndrumările emise de către ANRP și transmise către dumneavoastră în perioada 2003 -până în prezent, care au legătură cu modul de soluționare a cererilor(dosarelor)formate în temeiul Legii nr.290/2003 cu completările și modificările ulterioare și orice alte îndrumări care au legătură cu Legile 290/2003,171/2006,164/2014.

10. Prin adresa nr.60/30/7 din 18.08.2020 semnată de domnul Prefect comunicată prin e-mail la data de 19.08.2020 petentul a fost informat cu privire la faptul că unele informații nu pot fi comunicate întrucât acestea sunt exceptate de la liberul

acces al cetățenilor, acest aspect fiind înscris în Ordinul Prefectului Județului Suceava nr.365/10.12.2019, respectiv alte informații nu-i pot fi comunicate întrucât îndrumările transmise de ANRP nu au un caracter general ci privesc cazuri particulare și sunt exceptate de la liberul acces conform aceluiași Ordin nr.365/10.12.2019.

11. Pentru o serie de alte informații solicitate, petentul a fost informat că trebuie să plătească suma de 68,5 lei (0,5 lei/pagină). Fiica sa s-a deplasat la sediul Prefecturii în data de 20.08.2020, a plătit suma menționată și i s-au pus la dispoziție 137 file sub formă de tabele în care sunt menționate numărul cererilor, numărul dosarelor, data cererilor și hotărârile pronunțate de comisie.

12. Analizând mai amănunțit aceste tabele, petentul a constatat că în mai multe dosare în loc să fie menționat numărul și data hotărârilor pronunțate de către comisie era menționat faptul că dosarele au fost trimise la comisia București întrucât erau moștenitori din mai multe județe.

A numărat aproximativ 75 de cereri depuse în 2003 și 400 cereri depuse în 2004, în aceeași zi și perioadă cu petentul au fost trimise spre soluționare Prefecturii București întrucât erau moștenitori din mai multe județe, iar petentul, deși a menționat în cereri că sunt moștenitori și în Sibiu, dosarul său a fost soluționat de către Comisia Suceava.

13. Petentul nu a avut vreodată acces la baza de date a Prefecturii, nici la cea a ANRP-ului, nu avea cum să afle în ce mod comisia soluționează dosarele, nu avea cum să afle că au fost alte dosare formate în aceeași perioadă, care au fost trimise la București, nu avea cum să afle criteriile pe baza cărora au fost trimise dosarele la București, pentru că nimic nu e public, astfel că dacă nu făcea această cerere pentru informații, nu afla niciodată cum a fost discriminat împreună cu frații săi din Suceava.

14. Petentul consideră că, dacă dosarul său ar fi fost trimis la Prefectura București poate că și acum mai avea dreptul să depună documente în completare, documente pe care le-a obținut pe parcurs și să-și susțină cererile cum o fac și alți petenți, dar Prefectura Suceava, din toate dosarele în care erau moștenitori din mai multe județe a ales ca dosarul său să fie soluționat rapid deși a văzut că este incomplet și singura soluție era respingerea cererilor.

În fața Legii nr.290/2003 nu mi s-a aplicat un tratament egal cu a celorlalți cetățeni în ale căror dosare erau moștenitori din mai multe județe.

15. Petentul arată că, atât comisia județeană Suceava pentru aplicarea Legii nr.290/2003 cât și Serviciul pentru aplicarea Legii nr.290/2003 din cadrul ANRP, în mod nejustificat și fără a exista un scop legitim, au exclus din lista petenților din județul Suceava care au formulat cereri în temeiul Legii nr.290/2003 în care se aflau moștenitori din mai multe județe, pe care le-au trimis spre competență soluționare la Comisia București, cererile formulate de tatăl său în care se aflau moștenitori în Suceava și Sibiu și ca urmare tatăl său a fost lipsit de dreptul de a-și susține în continuare cererile, de a completa dosarele și de a face dovada că are calitatea de persoană îndreptățită așa cum o fac și în prezent petenții din aceeași categorie cu el.

16. Petentul precizează că are 73 de ani și că, în relația cu Prefectura Suceava și ANRP, se simte ca și cum ar fi condamnat la închisoare pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o și atunci când prezintă dovezi concludente care atestă nevinovăția sa, acestea sunt ignorate și trebuie în continuare să ispășească o pedeapsă nemeritată. Mai mult decât atât, se simte de parcă doar autorii celor ale căror dosare au fost trimise la București ar fi fost refugiați în cel de-al doilea război mondial, nu și autorii săi deși înscrisurile dovedesc faptul că au fost.

17. Din tabelele primite în data de 20.08.2020 de la Prefectura Suceava petentul a aflat că deși era în aceeași situație cu ceilalți cetățeni ai căror dosare au fost trimise spre competență soluționare comisiei municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 întrucât existau moștenitori din mai multe județe, comisia județeană Suceava a aplicat în cazul său un tratament diferit de aceștia și a hotărât să soluționeze dosarul fără a exista o justificare rezonabilă și obiectivă, restrângându-i dreptul pe care îl avea de a-i fi soluționat dosarul de o comisie competentă. Starea de discriminare a continuat până în prezent, petentul neavând posibilitatea să-și mai susțină cererile și să completeze dosarul cu înscrisurile obținute pe parcurs în fața unei comisii competente ,așa cum o fac și în prezent cei care au formulat cereri în aceeași perioadă cu acesta și ale căror dosare au fost trimise la Prefectura București spre soluționare.

18. Dreptul autorilor săi de a fi despăgubiți s-a născut odată cu semnarea Tratatului de Pace dintre România și Puterile Aliate și Asociate ,iar dreptul petentului și al celorlalți moștenitori s-a născut odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.290/2003. Dacă în 2006 petentul nu avea actele doveditoare nu înseamnă că nu avea dreptul la despăgubiri și ca dovadă actele obținute pe parcurs arată că are calitatea de persoană îndreptățită, doar că a fost nedreptățit tocmai de Comisia județeană Suceava.

19. Petentul solicită ca CNCD să constate că a fost discriminat față de alți cetățeni aflați în aceeași situație ,care au avut dosare la comisia Suceava în care erau moștenitori din mai multe județe, să dispună anularea stării create prin discriminare, obligând autoritățile menționate la repunerea în situația anterioară discriminării, să oblige autoritățile la transmiterea dosarelor nr. 118/2003 și nr. 1304/2004 către Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 cu completările și modificările ulterioare competentă să le soluționeze așa cum au făcut și cu celelalte dosare, pentru a fi conexate cu dosarul format în 2004 la Comisia județeană Sibiu în urma cererilor formulate de moștenitorii din Sibiu și transmis spre competență soluționare Comisiei București unde a fost înregistrat sub nr.5482/2006 și să sancționeze contravențional autoritățile care se fac vinovate de încălcarea principiului nediscriminării.

20. Petentul solicită ca CNCD să emită:

a- o adresă prin care să solicite Comisiei pentru aplicarea Legii nr.290/2003 cu completările și modificările ulterioare din cadrul Instituției Prefectului Județului Suceava să depună la dosar:

-listele cu data și numărul cererilor (dosarelor) formate la Suceava în care erau moștenitori din mai multe județe, pe care comisia le-a trimis spre competență soluționare comisiei municipiului București, împreună cu adresele de înaintare, pentru a se stabili când au fost trimise aceste dosare la București și dacă printre acestea se regăsesc dosare formate pe baza cererilor depuse de către alți petenți în aceeași perioadă cu petentul

-copie după corespondența purtată cu petentul în perioada 2003-17.03.2006 când a fost emisă Hotărârea nr. 185/2006 pentru a dovedi că nu i s-a indicat în nici un fel dacă mai trebuie sau nu să depună acte în dosar

-răspunsul la întrebările:

*Care a fost temeiul legal sau actul prin care s-a decis trimiterea dosarelor în care sunt moștenitori din mai multe județe spre competență soluționare comisiei București? Dacă

există un act atunci să fie depusă o copie la dosar .în copie conformă cu originalul.

*Care a fost criteriul legal sau actul prin care s-a decis ca din toate dosarele în care se aflau moștenitori din mai multe județe existente la comisia județeană Suceava .dosarul său să fie ales și soluționat de comisia județeană Suceava? Dacă există un act ,să fie depus la dosar în copie.

b- o adresă prin care să solicite Serviciului pentru aplicarea Legii nr.290/2003 cu completările și modificările ulterioare din cadrul ANRP să depună la dosar:

-adresa prin care ANRP a trimis comisiei de la București înscrisurile scoase din dosarul său referitoare la moștenitorii din Sibiu.

-listele cu dosarele care au ajuns la ANRP în care erau moștenitori din mai multe județe și pe care ANRP le-a trimis comisiei București spre competență soluționare

-corespondența purtată cu petentul în perioada 2003-12.03.2007 când a fost emis ordinul nr. 1280/2007 pentru a se vedea că nu i s-a indicat niciodată care sunt actele necesare pentru a completa dosarul

-să răspundă următoarelor întrebări:

*A existat vreo corespondență între ANRP și comisia județeană Suceava cu privire la trimiterea la comisia municipiului București a dosarelor în care se aflau moștenitori din mai multe județe? Dacă da,să depună la dosar această corespondență.

*Dacă sunt de acord să dispuneți reanalizarea în vederea revocării hotărârii nr. 185/2006 întrucât comisia județeană Suceava l-a discriminat față de alți petenti din aceeași categorie ,și să trimiteti dosarele nr. 118/2003 și nr. 1304/2004 spre competență soluționare comisiei Prefecturii București pentru a fi conexate cu dosarul nr.5482/2006 a moștenitorilor din Sibiu?

c- o adresă prin care să solicite Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 cu completările și modificările ulterioare să depună la dosar:

-lista cu data și numărul cererilor(dosarelor) în care erau moștenitori din mai multe județe, care le-a primit spre competență soluționare de la Comisia județeană Suceava și de la Serviciul pentru aplicarea Legii nr.290/2003 din cadrul ANRP, împreună cu adresele de înaintare, din perioada 2003-2008.

-temeiul legal sau actul prin care comisia Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 a fost îndrituită să soluționeze dosarele în care existau moștenitori din mai multe județe.

-informații cu privire la titularii și autorii după care s-au solicitat despăgubiri în dosarul nr.5482/2006 primit spre competență soluționare de la Prefectura Sibiu - informații cu privire la stadiul de soluționare în care se află dosarul nr. 5482/2006

21. În drept, petentul invocă

-art.16 alin.1 și 2,art.53 din Constituția României -OG 137/2000 cu completările și modificările ulterioare -art. 14 al CEDO -art.20 din Carta UE și orice alte prevederi legale incidente în cauză

22. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr. 7770/04.12.2020, petentul solicită respingerea excepției necompetenței materiale a CNCD, privind interpretarea și aplicarea legilor, pentru înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare și repunerea în situația anterioară, în considerarea faptului că, potrivit art. 16 din OG nr. 137/2000 ,Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de garant al respectării și aplicării

principiului nediscriminării.

23. Obligația nediscriminării cetățenilor săi a fost asumată de către Statul Român prin art.3

alin.2 din Tratatul de Pace încheiat cu Puterile Aliate și Asociate din 1947, apoi prin art. 16 alin.1 și art.20 din Constituția României, art.14 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul 12 la Convenție.

Prin petiția formulată, petentul consideră că a adus la cunoștință mai multe fapte de discriminare săvârșite împotriva sa de către Comisia județeană Suceava pentru aplicarea Legii nr.290/2003 și de către ANRP în perioada 2006-2007 despre care a luat cunoștință de curând și care, dacă nu vor fi remediate, vor duce inevitabil la pierderea dreptului său și a celorlalți moștenitori legali la moștenirea după autorii lor Șlemco Ioan și Ida care au deținut proprietăți în Bucovina de Nord și nu le-au mai recuperat niciodată și bineînțeles la încălcarea de către Statul Român a obligațiilor asumate prin Tratat de a despăgubi persoanele aflate în situația acestora.

În opinia petentului, deși se afla în aceeași situație și aparținea aceleiași categorii de petenți care au formulat cereri în temeiul Legii nr.290/2003 în aceeași perioadă, a fost discriminat, comisia Suceava însușindu-și pe nedrept atribuțiile comisiei București a soluționat pe repede înainte cererile sale, astfel încât acestea să nu fie trimise la București și petentul să nu mai aibă posibilitatea să mai completeze dosarul cu înscrisurile obținute pentru a-și putea susține în continuare cererile.

24. Prin notele scrise depuse cu adresa nr. 8185/23.12.2021, petentul reiterează cele expuse în petiție și solicită respingerea excepției necompetenței materiale a CNCD, precum și a argumentelor invocate de reclamate în punctele de vedere transmise la dosar. Petentul reformulează și solicitarea ca CNCD să ceară Comisiei județene Suceava să depună la dosar listele prin care a transmis Comisiei București dosarele în care erau moștenitori din mai multe județe, liste solicitate de petent dar necomunicate acestuia.

Susținerile reclamațiilor

25. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr7235/12.11.2021, .ANRP arată că, analizând întreaga documentație aferentă cererilor formulate de petent, a constatat că acesta nu a făcut dovada propriilor pretenții și, în consecință, Șeful Cancelariei Primului - Ministru a emis Ordinul nr. 1280/2007 însoțit de Nota de fundamentare privind respingerea contestației. În data de 15.04.2010, a fost înregistrată la A.N.R.P. cu nr. 3233/RB/2010, petiția mandatarei Bolohan Alina Ramona, care în numele petentului Șlemcu Ștefan a solicitat revizuirea Ordinului nr. 1280/2007. Prin adresa nr. 3484 din 03.05.2010, A.N.R.P. a informat-o pe mandatară Bolohan Alina Ramona despre prevederile art. 8 alin (5) din Legea nr. 290/2003 potrivit cărora Ordinul nr. 1280/2007 emis de Șeful Cancelariei Primului - Ministru putea fi atacat la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază.

26. În data de 17.06.2010, mandatară Bolohan Alina Ramona a depus în numele petentului Șlemcu Ștefan o cerere de chemare în judecată împotriva A.N.R.P., înregistrată la Tribunalul Suceava cu nr. 6613/86/2010, prin care a solicitat repunerea pe rol a dosarelor nr. 118/2013 și nr.1304/2003 conexe și [anularea Ordinului nr. 1280/2007] emis de A.N.R.P. Mandatară Bolohan Alina Ramona a depus, în numele numitului Șlemcu Ilie, o nouă cererea de chemare în judecată, înregistrată la Tribunalul Suceava cu nr. 3741/86/2011, prin care a

solicitat anularea Ordinului nr. 1280/2007 emis de A.N.R.P. [și a Hotărârii nr. 185/2006 emisă de Comisia Județeană Suceava pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

27. Tribunalul Suceava, prin Sentința civilă nr. 6189/14.10.2011, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 194 din 16.01.2012 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, a respins ca cererea ca inadmisibilă. În temeiul art. 322 alin (5) C.pr.civ., Șlemco Ilie, prin mandatar Bolohan Alina Ramona a formulat cerere de revizuire împotriva Sentinței civile nr. 6189 din 14.10.2011 pronunțată de Tribunalul Suceava. Prin Sentința civilă nr. 1956 din 22.10.2015 pronunțată în dosarul nr. 4930/86/2015, Tribunalul Suceava a respins ca nefondată cererea de revizuire. Prin Sentința civilă nr. 3277 din 30.09.2010 rămasă definitivă și irevocabilă, Tribunalul Suceava a respins cererea de repunere în termen formulată și contestația formulată împotriva Ordinului nr. 1280/2007, ea fiind tardivă.

28. Apelând la prevederile art. 8 alin (5) din Legea nr. 290/2003, împreună cu petenții, toți prin mandatar, au chemat în judecată A.N.R.P. solicitând [anularea Deciziei nr. 687/2014, anularea Hotărârii nr. 185/2006] și recunoașterea dreptului de a beneficia de despăgubiri în baza Legii nr. 290/2003.

Prin Sentința civilă nr. 7422 din 18.12.2014 pronunțată de Tribunalul Suceava în dosarul nr. 5659/86/2014, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 2368 din 11.05.2015 pronunțată în de către Curtea de Apel Suceava, instanța a respins cererea formulată de reclamant.

29. În data de 06.03.2019, mandatară Bolohan Alina Ramona a depus în numele petentului Șlemcu Ștefan o cerere de chemare în judecată împotriva A.N.R.P., înregistrată la Tribunalul Suceava cu nr. 604/86/2019. prin care a solicitat recunoașterea dreptului reclamantului de a beneficia de despăgubiri pentru bunurile avute în proprietate de către autorii, refugiați din localitatea Storojineț - Bucovina de Nord, ca urmare a celui de-al doilea război mondial, [anularea Ordinului nr. 1280/2007] și a Deciziei nr. 687/02.07.2014 emise de A.N.R.P. și obligarea A.N.R.P. la emiterea deciziei de acordare a despăgubirilor pe numele reclamantului pentru proprietățile deținute de autorii, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a soluției pronunțate în prezentul dosar.

Prin Sentința civilă nr. 536 din 18.06.2019, pronunțată de Tribunalul Suceava în dosarul nr. 604/86/2019 cererea a fost respinsă, iar prin Decizia civilă nr.1041/ 28.11.2019 a Curții de Apel Suceava, apelul a fost respins ca nefondat. La 09.01.2020 a fost declarat recurs împotriva Deciziei nr. 1041/28.11.2019, însă până la data petiției recursul nu a fost înregistrat la ICCJ.

30. În data de 22.05.2020. mandatară a depus în numele petentului o cerere de chemare în judecată împotriva A.N.R.P., înregistrată la Tribunalul Suceava cu nr. 3059/86/2019**, având ca obiect comunicarea unor informații de interes public (Legea nr. 544/2001), prin care a solicitat obligarea A.N.R.P., ca în termen de 30 de zile de la pronunțarea soluției definitive pronunțate în prezenta cauză, să comunice dacă pentru proprietățile deținute de autorii, situate în localitatea Storojineț - Bucovina de Nord, au mai fost formulate cereri de despăgubiri în temeiul Legii nr. 290/2003, dacă acestea au fost soluționate, dacă au fost acordate despăgubiri și care sunt persoanele care au beneficiat de acestea. Prin încheierea din data de 27.10.2020 Curtea de Apel a suspendat soluționarea cauzei până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 604/86/2019 a Tribunalului Suceava.

31. Referitor la competența de soluționare a cererii petentului, ANRP precizează că aceasta revine Comisiei județene Suceava pentru aplicarea Legii nr.290/2003 și nu Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003. Din plângerea domnului rezultă că volumul mare de dosare aflate pe rolul Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 din cadrul Instituției Prefectului Municipiului București i-ar fi permis să completeze dosarul.

Potrivit dispozițiilor art. 5 alin.(l) din Legea nr.290/2003 la cererea privind acordarea de despăgubiri persoanele îndreptățite depuneau în completarea acesteia acte doveditoare ale dreptului de proprietate, refugiului și calității de moștenitor. Așadar, starea de pasivitate în care s-a aflat petentul mai mult de 9 luni nu poate fi imputată autorităților publice, astfel încât petentul nu a fost discriminat pentru că cererea acestuia nu a fost soluționată de o comisie care avea volum mai mare de cereri.

32. În ceea ce privește solicitările punctuale ale domnului Slemco Ștefan, ANRP precizează:

a). Cu privire la solicitarea acestuia de a se transmite la dosarul nr.637/2020 aflat pe rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, listele cu dosarele care au ajuns la ANRP în care erau moștenitori din mai multe județe și pe care ANRP le-a transmis Comisiei Municipiului București spre competență soluționare, la nivelul instituției reclamate nu au fost întocmite aceste liste, întrucât într-o astfel de situație, comisiile județene declinau competența în favoarea Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003.

b). Referitor la adresa prin care ANRP a trimis Comisiei de la București înscrisurile scoase din dosarul acestuia de despăgubire, în dosarul domnului au existat la filele 48-51 documente referitoare la bunurile deținute de care nu are nicio legătură de rudenie cu domnul și pentru care acesta nu a formulat cerere de acordare de despăgubiri. La acest moment pentru bunurile defunctului există la Instituția Prefectului Municipiului București dosarul constituit de către, dosar care inițial a fost înregistrat la Prefectura Sibiu.

Astfel, documentele referitoare la bunurile acestui autor au fost înaintate Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 în vederea completării dosarului existent la această comisie.

c). Potrivit dispozițiilor Legii nr.290/2003 în vigoare la momentul soluționării contestației împotriva Hotărârii nr. 185/17.03.2006, ANRJP nu avea atribuții de verificare și control asupra hotărârilor emise de Comisia județeană /mun. București, putând doar să soluționeze contestațiile formulate de beneficiarii nemulțumiți de hotărârile comisiei județene /mun. București, iar soluțiile puteau fi atacate la instanța de contencios. De altfel, comisiile județene /mun. București transmiteau ANRP un exemplar al hotărârilor emise, dosarele fiind arhivate la nivelul comisiilor.

d) Petentul dă dovadă de rea - credință susținând faptul că ANRP nu i-a solicitat să depună actele necesare soluționării contestației. Prin adresa nr. 160/29.01.2007 emisă de către ANRP petentul a fost invitat la sediul ANRP cu toate actele la care facea referire în dosar, însă acesta a transmis o parte din documentele care se regăseau deja la dosarul administrativ.

e). În ceea ce privește corespunzător purtată cu autoritățile publice, ANRP nu a întocmit o circulară către Comisia Județeană Suceava pentru aplicarea Legii nr.290/2003 privind transmiterea dosarelor către Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legii

În care se aflau moștenitori din mai multe județe, ci dimpotrivă, prin adresa nr. 820158/28.07.2009, ANRP a constatat un ritm lent de soluționare a cererilor depuse în baza Legii nr.290/2003 la nivelul Comisiei Municipiului București, recomandând inventarierea dosarelor și transmiterea dosarelor către Prefecturile care au fost sesizate inițial cu soluționarea cererilor.

33. În concluzia celor menționate mai sus, ANRP apreciază că petentului nu i s-a aplicat un tratament mai puțin favorabil decât altei persoane care a fost într-o situație comparabilă.

35. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.7435/19.11.2021, reclamata Instituția Prefectului Suceava invocă excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, analiza și sancționarea faptelor reclamate fiind atributul exclusiv al instanței de judecată.

De asemenea, reclamata prezintă soluțiile date de instanțele de judecată pe parcursul anilor, cu privire la solicitările petentului.

IV. Cadrul legal aplicabil

36- O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare
Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

V. Motivele de fapt și de drept

37. Potrivit Art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, „Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”

38. În ceea ce privește excepția necompetenței materiale a CNCD, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăturare a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

39. De asemenea, Colegiul director va constata, în conformitate cu dispozițiile art. 28 și art. 29 din Ordinul nr.144/11.04.2008, necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării privind efectuarea verificărilor privind înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare, anularea stării create prin discriminare, obligarea autorităților menționate la repunerea în situația anterioară discriminării, obligarea autorităților la transmiterea dosarelor nr. 118/2003 și nr. 1304/2004 către Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legii nr.290/2003 cu completările și modificările ulterioare competentă să le soluționeze așa cum au făcut și cu celelalte dosare, pentru a fi conexe cu dosarul format în 2004 la Comisia județeană Sibiu în urma cererilor formulate de moștenitorii din Sibiu și transmis spre competență soluționare Comisiei București unde a fost înregistrat sub

nr.5482/2006, precum și referitor la emiterea adreselor menționate la punctul 20 de mai sus, **40.** Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

41. Astfel, cele reclamate de petent se subscriu circumstanțelor unui litigiu cu privire la care CNCD nu se poate pronunța, astfel de litigii fiind soluționate de instanțele judecătorești, potrivit dispozițiilor art.126 alin.1-3 din Constituție:., (1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”

În același sens este stipulat și prin art 269 din legea nr.53/2003, care prevede că judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată de CNCD, care nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

a).

b). Instituția Prefectului Județului Suceava , cu sediul în Suceava, Str. Ștefan cel Mare, nr.36, jud. Suceava

c). Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, cu sediul în București, Str. Calea Floreasca, nr.202, sector 1.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 01.09.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MARIA MOȚA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 01.09.2021

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.